

தேவதாயின் துரவ்

“இறுதியில் எனது மாற்ற இருதயம் வெற்றி கொள்ளும்”
FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

ஞான: 11

யாழ்ப்பாணம்

ஒக்டோபர் 1997

ஆசிரியரூபம்

சமாதானம் எப்போது வரும்?

ஒக்டோபர் மாதம், பிரான்சிஸ் அசிசி யீன் சமாதான மாதம்; அறவழி ஜாழந்த காந்திஸ்யீன் மாதம்; உலக அமைதிக்கென தேவதாய், ஆன்ம இராக்ஷியத் திறவுகோலைக் கொடுத்தமாதம்; செபமாஸையின் மாதம்.

1917 ஓக்டோபர் 13, பத்திமாவின் இறுதிக் காட்சிகளில் குரியன் மிக்க பிரபையுடன் சுழன்று, விந்தகள் படாட்டியதை எழுபத்தையாயிரம் மக்கள் கணக்கடாக்கக் கண்டு மகிழ்ந்த நாள். அதே குரியன் திடைரென வானத்தினிற்று பூமியை நோக்கி வேகமாக வருவது கண்டு அத்தனைப்பேரும் மழைவெள்ளாம், சேறு கதியிலும் முழந்தாளிட்டு பாவ மன்னிப்புக்கோரி ஓலமிட்ட நாள், தேவதாயின் இறுதிச் செய்திகளை முன்று சிறுவர் மூலம், முழு உலகும் அறிந்து கொண்ட நாள்.

பூமி உட்பட குரியனும் அதன் கோள் தாங்கும் அடங்கிய குரிய குடும்பமாகிய இப்பிரபஞ்சம், இறைவனின் கைகளிலேயே இருக்கிறது. அவையனைத்தும் அவர் சித்தப்பிராரமே இயங்குகின்றன.

க வானங்கள் இறைவனின் மாட்சி மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. வான் வெளி அவர் தம் கைகளின் வேலைப் பாட்டை விவரிக்கின்றது.

(தி. பா. 19:1)

அண்டத்திலுள்ளதே பிண்டத்திலும் என்பது சித்தர்வாக்கு. அண்டத்திலுள்ளது நம் உடலைப் பாந்திகிறது. பிற கோள்களாகிய செவ்வாய், புதன், வியாழன், சனி எல்லாம் பூமியின் சட்டப் பொருள் தன்மையையே கொண்டுள்ளன. அவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளன. அது பூமியின் சட்டப்பொருள் உயிர் உணர்வாகி, மாணிட பிண்டமாகி அதன் அறிவாற்றலில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது என்பது பண்டைய சித்தமரபு. ஆயின் இப்பிண்டமே அவற்றை

பாதிப்புக்கு உட்படுத்தி அவற்றின் வருங்காலத்தை அழிக்கலாம் அல்லது நிர்மூலமாக்கலாம் என்பது விவிலியமும் பத்திமா அறிவுரைகளும் கூறும் உண்மை.

“இப்போதுள்ள விண்ணுலகும் மன்னுவருக்கு அதே வார்த்தைகளாலே தீக்கிறையாவதற்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இறை பற்றில்லாதோர் அழிவுற வேண்டிய தீர்ப்பு நாள் வரையிலும் அவை விட்டுவைக்கப்பட்டுள்ளன.”

(2 பேதுரு. 3:7)

மனிதனின் பேராடை, அவனது சமூகத்தையும் பூமியின் குழலையும் (நிலம், நீர், காற்று, வானம், நெருப்பு) உறவுகளையும், அவற்றின் சமநிலையையும் அழித்து பேரழிவைக் கொண்டுவரலாம் என்பது பத்திமாவின் இறுதிச் செய்தி.

இதில் ஆண்டவருடைய திட்டம், அதில் எமக்குள் இடம், அதன் அழிவில் எமக்குள் இடம், பொறுப்பு அனைத்தும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. பிரபஞ்ச வரலாற்றுக்கு முக்கிய கேந்திரம் எமது உடம்பு.

மனிதனின் தலையாய் ஆறு பாவ முனைகள், பத்துக் கற்பனைகளில் எளிமையாகக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றைப் புறக்கணிக்கும் மனிதனின் நிலைக்கு ஒர் பெருஞ்சவாலாக அனைத்துலகிலும் அடிக்கடி நாம் காணும் அனர்த்தங்கள், பேரழிவுகள், பயங்கர நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ளன.

எம் நாட்டிலும் நீண்டகாலப் போருக்கும், அமைதியின்மைக்கும் காரணம் இங்கு சிந்தப்பட்ட நிரப்பராதிகளின் இரத்தமல்லவா? அரசியற் படுகொலைகள், பழிவாங்கற் படுகொலைகள், கிராமவாசிகளிடையே படுகொலைகள், சித்திரவதைகள், பலாத்கார நிகழ்வுகள், பேதைப்பெண்களின் அபயக்குரல் கள் பரலோகமட்டும் ஓலமிட்டிருக்குமே?

“உன் சகோதரன் ஆபேல் எங்கே?..... நீ என்ன செய்துவிட்டாய்? உன் சகோதரனின் இரத்தத்தின் குரல் மன்னிலிருந்து என்ன நோக்கிக் கதறிக்கொண்டிருக்கிறது. (தொ. நா. 4:9-10)

வரலாற்று நீதிமன்னர் பேசு மேகங்களிலாடாக வரும்போது உச்சரிக்கும் இறுதித் திர்ப்புவார்த்தைகளை நினைவில்கொண்டுவருவோம்.

“ மிகச் சிறியோராகிய இவர்களுள்ள ஒருவருக்கு நீங்கள் எதைச் செய்ய வில்லையோ அதை எனக்கும் செய்ய வில்லை ” (மத. 25:45)

இச் சின்னஞ்சிறியவர்கள் யார்?

குழந்தைகள், அப்பாவிப் பெண்கள் ஆண்கள், ஆதரவற்றோர், அங்கவினர், நிராயுதபாணிகள், சரணடைத் தோர், பேரர்க்கைதிகள், மனித பாதுகாப்பற்றோர் அனைவரும் இறைவனின் பாதுகாப்புக்குரிய சிறியோரே. இவர்கட்கு எதிராக வல்லரசுகள் உட்பட, நம் தீவின் எல்லாத் தரப்பினருமே துரோகம் புரிந்துள்ளனர்.

இதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டியது நம் தலையாய் கட்டமை. இது இன்றி, சமாதானம் பற்றிப் பேச எமக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தது யார்?

மற்றவர் அழி, நாம் அகமகிழ்வது சரியா? இது பற்றி தமிழ்தாடு, முப்பணி நிலையத் தினால் (விலிலிய, மறைக்கல்வி, வழிபாடு) வெளியிடப்படும் பிரபல மாத இதழ் “தோழன்” (பூலை 1997, பக்கம் 9) கூறுவது:

“ உள்நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாட்டிலிருந்தும் ஊற்றெடுக்கும் பணத்தை எப்படிக் கைப்பற்றிவது, தலைமைப் பதவி, வேலைவாய்ப்பு, இறை அழைத் தல் போன்றவற்றை தத்தம் தாய் (2 ம் பக்கம் பார்க்க)

தேவதாயின் அற்புத வரலாறு (தொடர்ச்சி)

ஆறாம் நாளில் அவன் ஓஸ்பது மனி நேரம் செப்த தியானத்திலிருக்கும்போது அந்த நாளில் சிறுஷ்டிக்கப்பட்ட யாவற் கூறும் பார்த்தாள். மிருகவிளையும் அவைகளுடைய வகை குணங்களையும் கண்டுறிந்தாள். முதல் மனி தன் என்னத்தினாலே செய்யப்பட்டாள் என்றும் பார்த்தாள். ஆக்குமம் சீரித் தோடு எப்படி இசைந்ததென்றும் கண்டாள். ஆதாமென்பவர் குற்றம் செய்ய முன்னே கொண்டிருந்த நீதியின் தன்மை யையும் அவர் எப்படி தந்திரப்பட்டா ரென்றும் அவர் தந்திரத்திற்கு இனங்கிய பின் அவரால் உலகத்திற்கு வந்த பொலலாப்பையும் கண்டு யிட்டது அதனால் சொல்லி முடியாத எல்திப்பட்டாள். ஏழாம் நாளிலே சம்மணக்கொடு தூக்கப்பட்டு மோட்சத்துக்குப் போனாள். அவ்விடத்திலே இரண்டு ஞானிக்கொள்கள் உருபம் எடுக்கும் படி யாய் சவாயியானவர் கட்டளையிட்டார். பின் அவசூக்கார் அங்கி தரிக்கப்பட்டது அதன் ஒளி சூரியனை விட அதிக பிரகாசமுள்ளதா யிருந்தது. பின்பு ஞானிக்கொள்கள் கரிசையைக் கட்டினார்கள். அங்கிப் பிரகாசமாயிருக்கிற அதைத்தின் அடையாளமாயிருப்பது போல கச்சை தெய்வ யத்தின் அடையாளமாம்.

பொன் இழையாற் செய்த கூற்றை விரசின்பேரில் வைத்தார்கள். அவன் நினைப்பெல்லாம் தெய்வ என்பினால் மாத்திரம் உண்டாமென்று இது காட்டும். பின் பாத்திரிஸ் மாசுங்கிய மான் பாதரட்டையைப் பூட்டினார்கள். இது அவனுடைய காரியங்களைல்லாம் சவாயியினுடைய மகிழ்ச்சையும் மாத்திரம் நாடுமென்ற அர்த்தம் நரும் அவன் கரங்களில் உயர்ந்த காப்புத் தோடுத் தார்கள். இது அவசூடைய ஆக்கும் பெருந்தன்மையைக் காட்டும். அவன் விரலில் உயர்ந்த மோதிரத்தைப் போட்டார்கள். இது அவன் கொண்ட இல் பிரீத்துசாந்துயின் வரங்களைக் குறிக்கின்றது. தேவசம்பந்தமான மூன்று புண்ணியங்களைக் குறிக்கிற மூன்று இரத தினங்கள் உடைய ஒர் தாவடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாள். அதி தாதிரிடத் திவிருந்து அவன் கேட்கப்போகிற விதே வித்துக்கு அவன் செவிப்புவுன் ஆயத் தப்பட மகா அலங்காரமான சிமிக்கி கணுக் போடப்பட்டன. அவனுடைய அங்கியின் ஒரத்திலே எழுத்துகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. அவன் வெழுத்துக்களைக் கூட்டி வாசித்தால் “தெய்வத்தின் தாயாகிய மரியங்மாள்” “கண்ணித் தாயாகிய மரியங்மாள்” என்னும் பொருள் தரும்,

எட்டாம் நாள் இன்னொரு விஷயம் ஆக்குமத்தோடும் சரிரத்தோடும் சம்மணக்கூறுடைய உதவியைக்கொண்டு மூர்மன்டலைத்துக்கு எழுத்தருளிப் போனாள். அப்போது சவாயியானவர் இவன்தான் முக்குடைய இராக்கிளி பென்று சம்மணக்கூறுக்குத் திருஷூம் பற்றினார். அவர்களும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு அகமதிக்கியோடு நாதம் கொருத்திய சங்கீதங்களைப் பாட்டனார்கள். அப்போது கடவுளானவர் மரியம்மாளுக்குக் கூட சான்னதாவது; “நமது பத்தினியே நம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவளை, நீ நமக்குப் பிரிய முன்னவாய் இருப்பதினாலே நீ விரும்புவதை பயமின்றிக் கேள். நாம் வார்த்தைப் பாட்டில் பிரமாணிக்கமுள்ள தெய்வமுமாய் சர்வச்சிதியுடைந்தான் இராக்காவுமாய் இருக்கிற படியினாலே நம்முடையே இராக்கியத்தில் ஒரு பங்கு நீ கேட்டாலும் நாம் உள்கு இங்கள் எனக் குற்மாட்டும்” என்றார். அதற்கு உண்ண கன்னிகை பாதாளமாட்டும் காழ்ந்து மறுமொழி சொன்னாள். “உழுமூடைய இராக்கியத்தின் ஒரு பங்கை எணக்காக கேட்க மாட்டேன். ஆனால், அதை முழுமையும் மனுக்குத்துக்காக்க கேட்கிறேன்” என்றார். காவலவல்லயம் பொருந்திய இராகாவே! உமது நித்திய இரக்கந்தி நால் உமது சக குமாரனாகிய இரட்சகரை எங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டிக்கொள்கிறேன்” என்றார். கர்த்தர் மறுமொழியாக “உன்னுடைய வின்னனப் பங்கள் நயக்க பரியமாயிருக்கிறபடியினாலே இன்றும் கொஞ்சத்தில் தயது ஏசுதன் உலகநிறு மேல் இறங்குவார்களார். இதைக் கேட்டு ஆனந்தநீதோசமடைந்தாள். பின்னும் சம்மணக்கள் அவனைக் குறிகிப் பூமியிலே கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

கன் ‘தேவ தாய்’ என்ற அர்த்தமாம். அப்போது உள்ளதுமான வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டாள். (தொடர்ச்சி)

சுமாதானம்

(1ம் பகுதி தொடர்) பின்னைக்கட்குள் பங்குபோட்டுக்கொடுப்பது போன்றதைப் பகிரியாகவும், காதும் காதும் வைக்கத்து போலவும் நிதிகளின்றன. யூபிளி விழாக்கள், முப்பெரும்-ஐம்பெரும் விழாக்கள், சிறில்லை கோட்டையில் வெற்றி விழாக்களில் கொழுப்புக்கும் குறைவேயில்லை. ஏழையறைப் பழிக்கும் செயலாகவே இப்படாடோம் அனுகுழுறை செயல்படுகிறது. அன்புப்பணிகளின் பகிரவுக்குப் பதிலாக அர்ப்பாட்டத் தேர்த் திருவிழாக்களும், நவநாள்களும், கருக்தரங்களும் தட்டகின்றன. என்பதே நிதர்சனமான உண்மை,”

தேவதாய் பத்திமாவில் கேட்ட நிதிதைப் பரிகாரம், யேசுவுக்கு எதிராக்கட்டிக் கொள்ளப்படும் பாவங்கட்காண பரிகாரம் மட்டுமல்ல, யேசுவின் சிறியோர் கட்செக்திரான நித்தைகளான கொள்ல, களவு, கற்பழிப்பு, சித்திரவதை, பொய்க் குற்றச்சாட்டு, நித்தைகள், அநீதிகள் அனைத்தையும் உள் அடக்குகின்றன.

இதற்குப் பிராயக்கித்தம் செய்தே ஆக வேண்டும். இம் மண்ணில் நின்று எழும் நிரபராதிகளின் இரத்தம், இன்றும் இம் மண்ணில் யேசுவின் திருப்பாடுகள் புதுப்பிக்கப்படுவதன் அறிகுறி. இதற்கு நித்தைப் பரிகாரம் செய்வதன் அவசியத்தை உணர்த்துவது பத்திமா இது தீசு செய்தியின் மையம்.

இதை கர்மவினை தீர்ப்பாக கிளர்க்குதலாம். அது உலக கர்மவினை தீர்க்கும் யேசுவோடு, தாழும் கிலுவவையில் அறையுள்ளு தீர்ப்பை அலுவலு மாகும். இதையே பத்திமாவில் தேவதாய் “செபம் - தபம் - நித்தைப்பரிகாரம்” என்றார்.

விற்பனையாகிறது.

யாழ் இருக்கப்ப வக்லாறு
(இ.பி. 50 — 1950)

விலை ரூபா 50/-
கிடைக்கும் இடம்:
“வளர் ஆசிரியம்”
102, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இயற்கையை நேசித்த பிரான்சீஸ் அசிசி

சௌகரன் பிரான்சீஸ் பற்றிய சி
ந்தாள் முதலில் நூல் வடிவில் பெற்ற
அடையவள், அசிசியின் ஜஸ்ய கவர்
கவின் பிரபல்விய ஒவியர் களான
கியற்நோ முதலியொன் கைவண்ணாத்
தால் அவரது உருவங்கள் தோன்றின.
இவ்வோவியய்களில், பிரான்சீஸ் இந்த
ஞகும் மனிதருக்கும் முழு சிருஷ்ட
கருக்குமே கவனமுள்ளவராக, அவர்
கள் பக்கம் பூரண அங்குடன் திரும்பி
நிற்பவராகவே காணப்படுகிறார்.

பிரான்சீஸ்கள் வாழ்வு ஓர் தெய்வீக
ஒன்றிப்பு நிறை தரிசனப் பார்வையை
பரந்த வெளியில் கண்டு, இறைவன்,
மனிதன், இயற்கை, உலகு, குரியன்,
நாதரன், நட்சேததிரம், நெருப்பு, தன்
வீர், காற்று இவையெல்லாவற்றை
யும் கோதர கோதரிகளாக - நம்
முடனே சஞ்சரிப்பவைகளாக ஏற்று
நாழும் ஒருவாழ்வு.

மற்றைய மனிதர்களின் பார்வைக்கு,
முடுதிரைகள் நிறைக்கு தொங்கும் சிருஷ்ட
யுப்பை தண்டாடும் மாண்புகளை,
பிரபஞ்ச ஒற்றுமையை தெரிவிக்கின்றது.
ஆதி மனிதன் ஆதாம், முதல்நாள்
ஏதேனின் சிருஷ்டியுப்பை நோக்கிய தெய்வீ
கிய பிரமிப்போடேயே முழு சிருஷ்ட
யுப்பையும் பிரான்சீஸ் நோக்கினார்.
இதற்கான படிகளே பிரான்சீஸ் கவர
ராசியமான வாழ்க்கை.

182 ல் பிரான்சீஸ் பிறத்த காலத்
தில் இத்தானி, உள்நாட்டுப் போர்களால்,
சுகோதர கொலைகளால்
நிறைந்து வழிந்தது. ஓர் நகர் அடுத்த
நகரோடு போர்ப்புற்ற காலம். பெரு
ஜியா அரேசோவடன், அசிசி பெருஜியா
வடன்) போர் என்றுமே ஆண்மீக
ஒழுக்க விதைவை ஏற்படுத்தும்.

அக்காலத்தில் அசிசி நகரில் வாளிப்பர்
கள் கூட்டங்கூட்டமாக இரவு நேரங்
களில் வீதிகளில் ஆடியும் பாடியும் திரி
வார்கள். இதில் இளைஞர் பிரான்சீஸ் மூலம் ஒருவன்.
இவன் பாடலில் வல்ல
வன். யாழிசைப்பதில் கைதேர்ந்தவன்.
கவிதை பொழிவது அவனுக்கு இயற்கை
வரம். இதில் அவன் தந்தை பெரு
மை கொண்டான். பிரான்சீஸ் ஆடிப்
பாடு, களிப்புற, தந்தை இயற்நோ
பேர்னாலுக்கு நல்ல புடலை வியர்பா
ரம் நடந்து கொண்டிருந்தது.

1201 ல் பெருஜியா, தன் அயலிலுள்ள அசிசியோடு போர் தொடுத்தது.
போரில் பங்களிப்புக் கெய்ய போராளி
கள் குழுவாக மாறி, யுத்தகளத்தில்
குதித்துவிட்டது பிரான்சீஸ் தலைமையில் ஒரு கூட்டம், 1202 ல் நவம்பர்

மாதத்தில் சுனியோவன்னி என்ற பாலத்
தில் நடந்த யுத்தத்தில் பிரான்சீஸ் படு
காவுமைப்பட்டது, கைறியாறி, சிறை
வாழமும் அனுபவித்தான்.

இந் நிலையில் மங்காற்றத்துக்கு,
ஆயனின் அழைப்பொலி கேட்கிறது.
1205 ல் அரிசிக்கு அருகேயுள்ள சான்
தமியானோ என்ற இடந்த சிறுகோவிலில் தனிப்பே
நடந்தபோய் அங்கு தொங்கிப் பரசுகிலுவையில் முன்பாக
முழுந்தாளிட்டு செய்க்கத் தொடங்கி
ஊர் சிலுவையில் துங்புறும் யேசு
நாதன் இவரை அழைத்தார். “பிரான்சீஸ் நீ போய் பாழடிட்டது போகும்
என் இல்லத்தை பழுது பார்” எனக் கூறினார்.

இவ்வார்த்தகளைக் கேட்ட பிரான்சீஸ் விடு நிருப்பி, தந்தையின் பிடை
வைக் கட்டபியிருந்த விலையுமாக்க துக்கமாகக் கொண்டு போகவேண்டாம். ஓர் அங்கி போதும்.
(ஔக்ட. 9-3)

3. என்னைப் பின்பற்ற விரும்பும் எவ்வும் தன்னலம் துறந்து தம் இழுவை
யைத் தூக்கிக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்ற விடும்.
(மத. 16:24)

திருச்சபைக்குள் குருத்துவழும் தறவற
மும் கொண்டு வரலாம்.

அசிசிக்குப் போனால் அங்கு அவர்
வாழ்க்கை நிரலின் சினங்களை நோக்கலாம், தந்தை பியாற்றோவை விட்டு
யேசுவை பின்பற்ற எடுத்த சாக்குச்
சட்டை, யேசுவுடன் கவிசேஷ்டத்தில்
வாழி 1208 ம் ஆண்டில் மூன்று தடவைகள் நற்செய்தியை திறக்க வந்த
3 வசனங்கள். முதலியவை அவற்றுள் முக்கியமானவை.

1. “நிறைவுள்ளவராக விரும்பினால்
நிர்போய் மும் உடைமைகளை விற்று
ஏழுகட்குக் கொடும். பின்பு வந்து
என்னைப் பின்பற்றும்” (மத. 19:21)

2. பயணத்துக்கு கைத்தடி, உணவு,
பை, பணம் போன்ற எதையும் எடுத்து
கொண்டு போகவேண்டாம். ஓர் அங்கி போதும்.
(ஔக்ட. 9-3)

3. என்னைப் பின்பற்ற விரும்பும் எவ்வும் தன்னலம் துறந்து தம் இழுவை
யைத் தூக்கிக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்ற விடும்.
(மத. 16:24)

(i) நற்செய்தி நம்முடன் பேசுகிறது. அதை வாழ முற்படுவோர் வல்லமை நிறை ஆசிரவாதங்களைப் பெறுவர்.

(ii) அவ் ஏழுவின் (பிரான்சீஸின்)
சாக்கு உடை, பல இடங்களில் பத்துப் போட்டியிருக்கும். அது நமக்கு
நற்செய்தி வாழ்வு விடுக்கும் எல்லா
வற்றையும் யேசுவுக்காக அர்ப்பணிக்கும்
ஏழுவின் சரணாகதி நிலை.

(iii) செருப்பு - ஹர் ஹராய் நற்செய்தி சொல்லும் கத்தியாசியின் தடவைகள் - எ கி ப தி ய சுல்தான் அங்கீகீ
அல்கமல், பிரான்சீஸ்க்கு அண்பளிப்புக்
செய்த தந்தை ஊதுகொடும். எல்லா
மனிதரையும் அரவணைக்கும் பேரன்பு,
சாதி, இன், குலத் தனடைகளைக்கடந்து
பொங்கிப் பாய்கின்ற புதுவெள்ளம்,
அணை கட்டித் தெருகும் அன்பு வெள்ளம். இவைதான் பிரான்சீஸ் ஊக்கி கள்.

1201 ல் புனித விளாறும்மாழும் கடேசு
தர துறவினைக்கும் கான்தமிழனோ
விற்குக் கொண்டு குடியேறினர். அங்கு
அவர்கள் கட்டிக்கொடுந்த ஒரு சிறு குடிசைக்கு,
தன் சுகோதரர்களால் கை
நெகிழிப்பட்டவராக பிரான்சீஸ் வந்து
சேர்ந்தார்.

தன் வாழ்வின் இறுதி 3 வருடங்களை
யும் இங்குதான் கொண்டுவரார். அவு
(4 ம் பக்கம் பார்க்க)

பிரான்சீஸின் முயற்சியினால் கட்டிடங்கள்
பயிற்சி கூட்டங்கூட்டமாக போன்று
கட்டி எழுப்பப்படும் திருச்சபை. இவற்றுக்கு
பரித்தியாக நுப்பங்கள் தேவை.
இவைகளே அதை ஆழம் அகலம் கொண்டதாகதாம். பரித்தியாகங்களிலுடை
கவே உண்மையான மறுமளர்ச்சியை

இயற்கையை

(3ம் பக்க தொடர்)

ரது கண்கள் ஓவி இழந்து குருடாகி வேதனைப்படுத்தின. இடை விடாது கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருந்தார்; பெரும் ஏமாற்றங்களை அவர் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அவரால் உருவாக்கப்பட்ட துறவறத்தார் அவர் வழி கணைப் பின்பற்ற மறுத்தனர்.

அவரது உடலும் உள்ளமும் வேதனையம்மாகின. ஆன்மாவில் உட்பூசல் - இழுபறி - இறைதந்தை கைவிடுவிட்டதுபோன்ற உணர்ச்சி, அவரை முன்பு மதித்து, கீழ்ப்படிந்த மிருக பிராணி கள் கூட இப்போது மறுத்தன. எனிகள் இரவும் பகலும் அவர் குடிசையில் தொந்தரவு செய்து குழப்பின. தாங்க விடாது, உண்ணவிடாது, நிம்மதியாய் இருக்கவிடாது தொல்லை கொடுத்தன.

தன் வேதனையில் அவர் “ஆண்டவரே எனக்கு உதவிசெய்ய விரைந்து வாரும்,” எனக்குவிளார் யேசு அவருக்குத் தோன்றி “சகோதர! உன்னோய்நொடிக்குப்பதிலாக பெரும் ஜஸ் வரியத்தையே கொடுக்கப் போகிறேன் என்றால் அதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்பாயா? என் அரசையே உள்குத் தரப் போகிறேன்”. என்றார்.

பிரான்சிஸ், சகோதரன் சூரியனுக்கு, தன் ஓவியிழந்த கண்களில் பிரகாசம் வீசப் பாடத் தொடங்கினார்.

அதிஹன்னத் சர்வ வல்வமையுடைய வரே! நஷ்ட ஆண்டவரே! புகழ்ச்சியும் மகிழையும், சங்கையும் சகல வாழ்த்தும் உமதே! அதியுன்னதரே! உமக்கு மாத்திரமே இவை எல்லாம் சொந்தம் உம்முடைய நாமத்தை உச்சரிக்க எவனும் தகுந்தவன் இல்லவே! என் ஆண்டவர் சகல சிருஷ்டகளுடும் புகழ்ப்படக் கடவார்.

அவர்களின் முதல்வன் சகோதரன் சூரியன். அவன் பசலவன். அவன் வழியாய் எங்களுக்கு வெளிச்சம் தருகிறீர். அவன் அழகும் பிரகாசமும் சௌந்தரியமும் உடையவன். அவன் உம்மை எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் ஓர் அடையாளம் சகோதரி நிலவுக்காகவும் நட்சேத்திரங்களுக்காகவும் என் ஆண்டவரே உமக்குப் புகழ்ச்சி.

வானத்திலே துலக்கழும் பிரகாசமும் அழகும் உள்ளவைகளாக அவைகளைப் படைத்தீர்.

சகோதரன் காற்றுக்காக ஆண்டவரே உமக்குப் புகழ்ச்சி, உமது சிருஷ்டகளுக்கு அவைகள் மூலம் போஷிப்பளிக்கிறீர்கள்.....

புதுயுகம், புதிய ஆலயம்

திருச்சபை என்னும் கட்டிடம் இடிந்து வீழ்வதைக் காட்சியில் கண்ட பிரான்சிஸ் அசிசியும், உலக தேவாலயங்களன்துக்கு தும் முதன்மையாக விளங்கும் வத்தரன் பேராலயம் சரிந்து வீழ்வதையும் அதை ஒரு ஏழைப்பரதேசிதாங்கி நிறுத்துவதையும் கனிசிற் கண்டம் இன்னோசெந்து பாப்பரசரும் ஒரு வரை ஒருவர் அன்று சந்தித்ததனர். பிரான்சிஸ், ஆன்மீக வழியில் கவி சேஷ ஏழையையில் திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்பும் திட்டத்தை பாப்பரசர் ஆர் வத்தோடு அங்கீரித்து ஆதரித்தார்.

அதன் எதிரொலிகள் 12ம் 13ம் நூற்றாண்டுகளில் ஜரோப்பான்ஸும் 14ம் நூற்றாண்டில் சீனாவிலும் 16ம் நூற்றாண்டில் இந்தியா இலங்கையிலும் இத்துறவிகள் ஊடாக ஏற்பட்டது. இன்று பாப்பரசரின் திருச்சபை படும் அவசிசவாச வேதனைகள் பற்றிய தரிசனங்களும், சில தினங்களின் மூன் இத்தாலியில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தினால் அசிசியின் கோவில் சேதமடைந்ததும் (வெரித்தால் வாளெளாசிச் செய்தி) ஓர் நவீன இறுதிக்கால அடையாளமாகவே கொள்ள வேண்டும்.

கோவில்கள் உடையலாம்; சிதைவுறவாம். அவை கறகளால் ஆண்வையே. ஆயின் பேதுறு சொல்லும் திருச்சபை அழிவுற முடியாது.

“நீங்களும் உயிருள்ள கற்களாயிருந்து, ஆவிக்குரிய இல்லமாய்க் கட்டி, எழுப்பப்படுவீர்களாக. இயேசுக்கிறிஸ்துவின் வழியாய்க் கடவுளுக்கு உகந்த ஆவிக்குரிய பலிகளைப் படைக்கும் தூய குருக்களின் கூட்டமாகவும் இருப்பீர்களாக.” (1 பேதுரு. 2:15)

யாழ் ஆயர் இல்லத்துக்கு இத்தாலியில் இருந்து வந்த (“Today's visionary Phenomena”) என்ற செய்தித்தாளில் இருந்து எடுத்தது.

தேவதாய் யூனியா என்ற இத்தாலியெண்மனிக்கு 16-7-97 ல் கொடுத்த காட்சியில் “உலகம் இன்னும் மோசமான அழிவை நோக்கிச் செல்கிறது. உலகின் தலைவர்கட்டு சமாதாளத்தில் விருப்பம் இல்லை. அதனால் என் சிறிய குழந்தைகள் எதிரியின் வலைக்குள் விழுந்து விடுகின்றனர்” என்றாள்.

17-7-97 காட்சியில் இயேசு தன் உடலில் இருந்து சொட்டும் இரத்தத்தைக் காட்டி, “மகளே நீ கானும் இரத்தம் இன்று சிந்தப்படும் மாசற்றவர்களின் இரத்தம், அதற்காக தூய்மையான

துன்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள என்று சொல்ல வேண்டும் கொடுத்தார்.

24-7-97 ஆவணி 15 ல் தேவதாய் வொறைற்றோவில்கு வா என்றாள். வொறைற்றோ காட்சி பற்றிய செய்திகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை.

வொறைற்றோவில்தான் தேவதாய் நசரேத்தில் வாழ்ந்த சிறிய செங்கல்வீடு இன்றும் உள்ளது.

இன்று பெரிய கவர்ச்சிகர ஆடம்பரங்கள் நிறைந்தவற்றையே மனிதர் விரும்பித் தேடுகின்றனர். இவை இறைவனின் வழிகள் அல்ல. இறை ஆசீரை இவை கொண்டுவரமாட்டா. இறாவன் மொளுத்தில்தான் உலாவி செய்வாற்றுகிறார். இதுவே நசரேத்தில் நடந்தது.

“பின்னளைகளோ! இவ்வுலகத்தில் செல்வும் சேர்க்க வேண்டாம். எனத்தை நாட்டைத்தேடி, என்பாறையில் கட்டுங்கள். மரியாளின் ஏழை வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்து விடுகின்கள். அதைப் புறக்கணியாதேயுங்கள்” என்கிறார் தேவதாய்.

மரியாள் இறை மனித சதை. எடுத்த வைபவத்தில் ஒரும் கட்டப்பட்டவள் அல்ல. அதுபோலவே இந்த இரண்டாம் நசரேத்தும் (வொறைற்றோவும்) இருக்கும். புதிய மனிதனின் திருச்சபை, மரியாளின் மாசற்ற இருதயத்தில்தான் இருக்கும். மரியாளோடு சொற்படே ஈடுபாளுள்ளோர் இறைவனின் திருமலையில் உயர ஏற்மாட்டார். மரியாளின் கல்விக்கூடம் ஓர் உயிர்த்துப்புள்ள இறையியல் கல்லூரி. அதில் நம் அறவழிப்பாடத்தைக் கற்று வாழ்வோமாக

இறைவா,

வெறுப்பும், கோபமும், பகையும் என உள்ளத்தை ஆட்டிப்படைக்கின்றன, சில சமயம் தாங்களுடியாமல் தவிக்கின்றன. வரண்ட தரையாக, என் இதயம் மாறிவிடுமோ என்று எங்களுப் பயமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து உமது அன்பு மழையை என்மீது பொழுதிந்து என்னைக் காப்பாற்றும். (எனக்கென்ன கவலை, நூலிலிருந்து)